

บทที่ 2 ประเกตุของทรัพย์

1. ค่าตาม อสังหาริมทรัพย์ ให้แก่ประโยชน์ของอธิบดี

แนวคิดอย่าง มาตรา 100 บัญญัติว่า “อสังหาริมทรัพย์ ให้แก่หัวหน้ากับทรัพย์อันติดกับที่ดินนั้น หรือประกอบเป็นอันเดียวกันนั้นกันนั้น อนั้ง ค่าว่าอสังหาริมทรัพย์ท่านหมายความรวมถึงลักษณะอันเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินด้วย”

ตามมาตรา 100 อสังหาริมทรัพย์ ให้แก่

1. หัวหน้า หมายถึง พื้นที่ดินทั่ว ๆ ไป แต่ไม่หมายถึงพื้นที่ชุดขึ้นมาแล้ว เพราะเมื่อคืนที่ดูดซึมน้ำไม่ใช้อสังหาริมทรัพย์ แต่เป็นก้อนคิน

2. ทรัพย์อันติดกับที่ดิน ให้แก่

ก. ทรัพย์ที่เกิดหรือติดกับที่ดินโดยธรรมชาติ เช่น ไม้ยืนต้น ที่เรียกว่าในอันเดียวกัน จะต้องเป็นพันธุ์ไม้มีอายุยืนกว่า 3 ปี ฉะนั้น พันธุ์ไม้จึงเป็นอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายที่ 372/2498 แต่ถ้าเป็นไม้ล้มลุก ให้แก่ไม้มีอายุไม่เกิน 3 ปี และถูกฆ่าด้วย แก้ ข้าวเปลือก ข้าวสาลี ข้าวฟ้าง รวมถึงข้าวทุกชนิด ไม่ใช้อสังหาริมทรัพย์

ข. ทรัพย์ที่ติดกับที่ดินโดยมีผู้คนนำมาราด เช่น ศิกรามบ้านช่อง สะพานอนุสาวรีย์ เจดีย์ เป็นต้น การนำเอามาติดจะต้องเป็นการนำเอามาติดในลักษณะที่คงทน ตราแผ่นเนาถาวร แต่ไม่จำเป็นต้องนำมาราดอยู่กับที่ดินตลอดไป การปลูกสร้างในลักษณะที่เป็นการคงทนราบเนาถาวร อาจจะปลูกสร้างเป็นเพียงชั่วคราว ชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วก็รื้อไป แต่ถ้าทรัพย์ไม่ติดคงทนราบกับที่ดิน เพียงแค่วางอยู่บนที่ดินเป็นเวลานาน ๆ ก็ไม่ใช่ทรัพย์ที่ติดกับที่ดิน ส่วนเจดีย์ของผู้ที่นำทรัพย์ที่มาติดกับที่ดินนั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะนำมาราดไว้บนทรายโดยติดกับที่ดินหรือไม่ ถ้าที่ดักจะของน้ำทรายว่าทรัพย์ที่ติดกับที่ดินคงทน ที่ดิน ส่วนทรัพย์ใดไม่ติดคงทนราบเนาถาวร ก็จะเป็นทรัพย์ที่ติดกับที่ดินนั้น ส่วนทรัพย์ใดไม่ติดคงทนราบเนาถาวร ก็จะเป็นทรัพย์ที่ติดกับที่ดินนั้น ก็ไม่ทำให้เป็นทรัพย์ที่ติดกับที่ดิน สำหรับในเรื่องเจดีย์นี้จะให้ทรัพย์ติดกับที่ดินหรือไม่ จำกัด ใจกลาง ในตอนจะโอบทรัพย์ ถือก่อนโอบทรัพย์จะติดกับที่ดินเป็นอสังหาริมทรัพย์ แต่ถ้าร่อง เจดีย์ เออนทรัพย์ในลักษณะนั้นจากสภาพเป็นอสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์นั้นก็ไม่ใช่เป็นอสังหาริมทรัพย์ต่อไป เช่น การโอบเจดีย์ร่องโดยไม่ติดกับที่ดินไป เรื่องนี้คงติดกับที่ดินเป็น

อสังหาริมทรัพย์ เมื่อโอนขายในลักษณะให้รื้อถอน จึงเป็นการซื้อขายสังหาริมทรัพย์ หรือซื้อผลิตภัยที่ติดกับที่ดิน เนื่องจากการซื้อขายอยู่ที่ว่าให้ผลิตภัยไปหลุดจากที่ดินแล้ว ที่เป็นการซื้อขายสังหาริมทรัพย์

3. ทรัพย์ซึ่งประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดิน เช่น แม่น้ำ ลำคลอง แร่ธาตุ กรดคุกกระษายที่อยู่ติดกับที่ดิน หรือมูลย์ที่มาร่วมไว้กับที่ดินจนถูกกฎหมายเป็นส่วนหนึ่งของที่ดิน ถนนคอนกรีต ยางและสัมภาระที่หันมาทำถนน แต่ไม่ใช่สิ่งที่แยกน้ำเสียออกจากถนน หรือหินลับบนถนนก็เป็น

4. สิทธิอันเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

ก. สิทธิที่เกี่ยวกับที่ดินโดยตรง ได้แก่ กรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง สิทธิใช้สอยและได้รับประโยชน์ สิทธิที่จะจ้างนายหรือโอน สิทธิคิดความเสียหายจากผู้ไม่มีสิทธิจะอีกถือ สิทธิซักขาวมีให้ผู้ใดมาเก็บข้าวของกับทรัพย์โดยมิชอบ และยังรวมถึงสิทธิที่เก็บข้าวในปีนี้ การจ่ายออม สิทธิอาสัช สิทธิเหนือที่ดิน สิทธิเก็บกิน กรรมสิทธิ์ที่ดินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิจ้างนอง อันอ่าวสิทธิเหล่านี้เป็น อสังหาริมทรัพย์

ข. สิทธิเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยอ้อม เช่น บ้านที่ถูกบนที่ดิน เป็นอสังหาริมทรัพย์ หากเจ้าของบ้านนำบ้านไปจำนำ ก็จะจ้างนองบ้านก็ถือว่าเป็นสิทธิที่เกี่ยวกับที่ดินด้วย เพราะเป็นสิทธิที่เกี่ยวกับทรัพย์ซึ่งต่อเนื่องโยงไปถึงที่ดิน จึงเป็นสิทธิที่เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยอ้อม เป็นอสังหาริมทรัพย์

สิ่งที่ไม่ใช่สังหาริมทรัพย์ เช่น โรงดิเกในงานวัด ทรายที่หุดขึ้นมาแล้ว

2. ค่าถูก สำหริมทรัพย์ได้แก่อะไรบ้าง

แนวคิดของ มาตรา 101 บัญญัติว่า “สังหาริมทรัพย์ ได้แก่ทรัพย์ทั้งหลาภยอันอาจชน เกลื่อนจากที่แห่งหนึ่งไปแห่งอื่นໄก ไม่ว่าจะเคลื่อนด้วยแรงเหินแห่งตัวทรัพย์นั้นเอง หรือเคลื่อนด้วยกำลังภายนอก อัน ค่าว่าสังหาริมทรัพย์ ห้ามหมายรวมทั้งกำลังแรงแห่งธรรมชาติอันอาจดึงเอาໄก และหั้งสิทธิทั้งหลายอันเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ด้วย”

มาตรา 101 สังหาริมทรัพย์ได้แก่

1. ทรัพย์ที่อาจชนเคลื่อนจากที่แห่งหนึ่งไปแห่งอื่นໄก หมายถึงทรัพย์เกลื่อนถ่ายไปไกลไม่เสียรูปทรง หรือรูปลักษณะของตัวทรัพย์นั้น (สัตว์ก็ถือเป็นทรัพย์) เช่น ช้าง วัว ควาย เสือ ราชันต์ โต๊ะ เก้าอี้ สมุด คินสอ การเคลื่อนช้ายจะเกิดจากตัวทรัพย์

เอง เช่น สักว่าที่ ๆ รอดอนต์ เกรื่องบิน รถไฟ หรืออาจเกิดจากแรงภายนอกมาช่วยทำให้เกิดอนุที่ เช่น หนังสือ โถะ รถจักรยาน แคร์รานด์แพลตฟอร์มลอยในคลาคสต อาจยกเคลื่อนที่ໄก์โคงไม่เลียรูปทรง จึงเป็นสังหาริมทรัพย์ (ฎีกาที่ 1733/2500) ญี่หอรัฐที่สาธารณะ หรือบ้อมยานค่ารุจที่ยกเคลื่อนย้ายได้ ก็เป็นสังหาริมทรัพย์

2. กำลังแรงธรรมชาติ ที่จะถือเป็นสังหาริมทรัพย์นี้จะต้องอาจถือเอาได้ และอาจมีราคาได้ ที่จะถือเป็นทรัพย์สินเสียก่อน เช่น ผลันน้ำตก ผลังไอน้ำ

3. สิทธิทั้งหลายอันเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ สิทธิทั้งหลายเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ เป็นสิทธิใด ๆ ที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ ย่อมเป็นสังหาริมทรัพย์ทั้งสิ้น เช่น กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในสังหาริมทรัพย์ บุรินสิทธิ์พิเศษนิคที่เป็นบุรินสิทธิ์เนื่องสังหาริมทรัพย์ จำนวน สิทธิในใบหุ้น สิทธิยืกหน้าง สิทธิ์ และสิทธิในเกรื่องหมายการค้า

สังหาริมทรัพย์ ยังไก้แก่ไม้ล้มลุกและอัญชาติอันเก็บเกี่ยววางแผนไว้ก็ทราบ หนึ่งหรือสองคราวท่อไป เช่น ต้นพริก ข้าวประเพกค่าง ๆ

สังหาริมทรัพย์บางอย่าง เช่น เรือก้าบัน เรือมีระวางดังแต่หัวคันชื่นไปเรือกลไฟ เรืออนค์มีระวางดังแต่หัวคันชื่นไป แท แล้วสักว่าพาหนะนั้น แม้การโอนกรรมสิทธิ์ หรือการซื้อขายจะต้องทำเป็นหนังสือและจะทะเบียนต่อหนังงานเจ้าหน้าที่ แต่ทรัพย์เหล่านั้นก็ยังเป็นสังหาริมทรัพย์อยู่ ไม่ใช้อสังหาริมทรัพย์

ก้าพิหากษาฎิกาเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์

ฎีกาที่ 17/91 ชื่อเรือนเพื่อรื้อไป เป็นการแสลงเจตนาชัยวัตถุที่ทำเรื่องอันเป็นสังหาริมทรัพย์ ไม่จำเป็นต้องทำเป็นหนังสือจะทะเบียนต่อหนังงานเจ้าหน้าที่

ฎีกาที่ 316/2491 การขายหุ้นส่วนโรงสี ไม่ใช่เป็นการขายอสังหาริมทรัพย์

ฎีกาที่ 464/2501 หุ้นส่วนโรงสีข้าวมีโรงสีเป็นของหุ้นส่วน การขายหุ้นส่วนไม่ต้องทำเป็นหนังสือ เพราะไม่ใช่ขายอสังหาริมทรัพย์

ฎีกาที่ 399/2509 เกรื่องจักรโรงสี แม้จะมีน้ำหนักหรือรากามากน้อยลักษณะใด ก็อยู่ในความดูแลของนายก็ได้ ไม่ใช่ทรัพย์สินต้องห้ามที่คืนหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่คืน แต่ถ้าแยกออกจากตัวโรงสีได้ โดยไม่ต้องทำลายหรือทำให้ตัวโรงสีเสียหายเปลี่ยนแปลงรูปทรง จะนั้น แม้เกรื่องจักรจะเป็นสาระสำคัญ ล้วนใช้ส่วนควบ แต่เป็นเพียงของใช้ประจำจำยอมกับโรงสี จึงเป็นเกรื่องอุปกรณ์ซึ่งเป็นสังหาริมทรัพย์เท่านั้น

ฎีกาที่ 108/2516 (ประชุมใหญ่) โรงเรือนจะเป็นสังหาริมทรัพย์หรือไม่ ย่อมอยู่ที่ลักษณะของโรงเรือนนั้นเองว่าอยู่ติดกับที่คืน ความความหมาย ป.พ.พ. ม. 100 หรือไม่ แต่โรงเรือนจะเป็นส่วนควบของที่คืนหรือไม่เป็นอิสระอยู่หนึ่ง ส่วนรับโรงเรือนที่ปลูกติดกับที่คืนเป็นการถาวรสเดือนข่ายไม่ได้โดยง่าย ย่อมเป็นสังหาริมทรัพย์

๓. กฎหมาย สังกมระหวัดและอสังกมระหวัดก็อจะไว

แนวคิดฉบับ มาตรา 102 บัญญัติว่า “สังกมระหวัด” ได้แก่สังหาริมทรัพย์ซึ่งโดยปกติอาจใช้ของอื่นอันเป็นประเภทและชนิดเดียวกัน หรือมีปริมาณเท่ากันแน่นกันได้ อสังกมระหวัด ได้แก่สังหาริมทรัพย์อันมิอาจจะใช้ของอื่นแทน เช่นนั้นได้”

สังกมระหวัด ได้แก่สังหาริมทรัพย์ซึ่งโดยปกติอาจจะใช้ของอื่นอันเป็นประเภทและชนิดเดียวกัน มีปริมาณเท่ากันแน่ได้ เช่น ข้าวสาร น้ำมัน เงินตรา น้ำตาล ถ่าน

ประเภทเดียวกัน หมายถึงระหวัดอย่างเดียวกัน เช่น ข้าวสารกับข้าวสาร ชนิดเดียวกัน หมายถึงคุณภาพของระหวัดเป็นอย่างเดียวกัน เช่น ข้าวสาร ชนิดที่ ๑ กับชนิดที่ ๑

ปริมาณเท่ากัน หมายถึงจำนวนเท่ากัน เช่น น้ำตาลหรือชา ๑ กรัมส่วนกับน้ำตาลหรือชาชนิดเดียวกัน ๑ กรัมส่วน

อสังกมระหวัด ได้แก่สังหาริมทรัพย์อันมิอาจจะใช้ของอื่นแทน เช่นนั้นได้ เช่น พระพุทธรูปประจำครรภ์ ภาวนาคโดยศิลปินคนใดคนหนึ่ง เช่น ภาวนาคของเมืองเวชกร มากแข่งตัวให้ทั้วนี้โดยเฉพาะ เช่น นาฬิกา ศรีนภา ชา Kulathip ชุนช้าง

ชื่อสังเกต สังกฆะทรัพย์และอสังกฆะทรัพย์ เป็นสังหาริมทรัพย์ท่านนี้ อสังหาริมทรัพย์ เป็นสังกฆะทรัพย์หรือสังกฆะทรัพย์ไม่ได้

4. ค่าตาม โภคทรัพย์หมายถึงทรัพย์ใด การแบ่งประเภททรัพย์เป็นโภคทรัพย์ไว้นั้น เพื่อประโยชน์อะไร และเกี่ยวพันกับสังกฆะทรัพย์อย่างไรบ้างหรือไม่

แนวค่าตอบ โภคทรัพย์ ตามมาตรา 103 ให้แก่สังหาริมทรัพย์เมื่อใช้้อมเสียภาวะ เสื่อมสภาพไปในทันใดเพราการใช้นั้น หรือซึ่งใช้ไปในที่สุดย่อมลื้นเปลี่องหนอกไป

ตั้งนี้โภคทรัพย์ได้แก่

1. สังหาริมทรัพย์ซึ่งเมื่อใช้้อมเสียภาวะเสื่อมสภาพไปในทันใดเพรา การใช้

ค่าว่า เสียภาวะเสื่อมสภาพไป เพราการใช้นั้น หมายถึงเมื่อใช้ ทรัพย์นั้นไปแล้ว ทำให้เกิดการสูญเสียสภาพหรือคุณลักษณะของตัวทรัพย์ เช่น บุหรี่ เหื่อน- ไข น้ำมัน ถ่าน ข้าว ฟิล์มตู้ชูรูป เป็นต้น

ในทันใด มิได้มีหมายความดึงต้องเป็นทันทีทันใด เพียงแค่ครู่ๆ เสื่อม ภาวะสภาพไปในที่สุด เช่น น้ำมันเมื่อใช้คิดเกร็งร้อนขึ้น แม้จะใช้หมดกินเวลาหลาย ชั่วโมง ก็ยังอยู่ในค่าว่า ทันใด แต่ไม่ใช่ทรัพย์ที่เสื่อมสภาพไปโดยสภาพแห่งทรัพย์เนื่องจาก ใช้โภคภักดิของทรัพย์นั้น เช่น ใช้เสื้อผ้า รองเท้า 瓜根 กางเกง ย้อมน้ำการทำรุกหรือ เสื่อมไปตามธรรมชาติของสิ่งนั้น เมื่อใช้ไปนานๆ เสื้อผ้า รองเท้า กางเกง ย้อมเปลือย ขาดไปตามปกติ หรือ

2. สังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ไปในที่สุดย่อมลื้นเปลี่องหนอกไป

ในที่สุดย่อมลื้นเปลี่องหนอกไป เพราการใช้นั้น หมายถึงหมายเปลี่องหนอก ขาดตอนไปจากเจ้าทรัพย์ เช่น เงินตรา กระดาษเช็คเมื่อ ไม้จิมฟัน

ประโยชน์ในการแบ่งทรัพย์เป็นโภคทรัพย์ ก็เพื่อที่จะได้กำหนดรู้ว่ากรรมสิทธิ์ ในทรัพย์คงอยู่แก่ผู้ใดในเมื่อมการยึมทรัพย์นั้นไป ถ้าเป็นโภคทรัพย์กรรมสิทธิ์ในตัวทรัพย์ ที่ยึนไปคงให้แก่ผู้อื่น ถ้าผู้ยึมน้ำทรัพย์ที่ยึมไปสูญหายไม่ว่าด้วยประการใด ผู้อื่นต้องใช้คืน เสมอโภคทรัพย์ใช้ทรัพย์ประเภทนิติเกี่ยวกันและมีปริมาณเท่ากันแทน แต่ถ้าเป็นการยึมทรัพย์

ที่มิใช่โภกทรัพย์ กรรมสิทธิ์ในทรัพย์ที่มีอย่างเป็นของดูให้อันอุต្ល้าว ดูเช่นจะคือเรื่องทรัพย์อันนี้เองแก่ดูให้อัน

โภกทรัพย์คือเป็นสังกฆะทรัพย์เสมอ เช่น ข้าวสาร น้ำมัน สุรา เงินตรา แต่สังกฆะทรัพย์ไม่จำกัดเป็นโภกทรัพย์เสมอไป เช่น โทรศัพท์ นาฬิกา สร้อยคอ เป็นสังกฆะทรัพย์แต่ที่มิใช่โภกทรัพย์

5. กรณี ทรัพย์เมืองไก่ กืออะไร

แนวคำถ้อย ทรัพย์เมืองไก่นั้น ตามมาตรา 104 ให้แก่ทรัพย์อันอาจจะแยกออกจากกันเป็นส่วน ๆ ให้จึงถือว่าชักแจ้ง แต่ถ้าส่วนใดรูปบริบูรณ์ล้ำพังคน เช่น ห้องเมืองออกเป็นแปลง ๆ ผ้าตัดเสื้อ 2 หลา แบ่งเป็น 2 ผืน ข้าว น้ำมัน สุรา กระดาษ หรือ ถ่างก็แยกออกเป็นส่วนไก่ กือจะเป็น ข้าว น้ำมัน สุรา กระดาษ หรือ อื่นๆ ซึ่งเดิม เพียงปริมาณน้อยลงเท่าระการเมือง

6. กรณี ทรัพย์เมืองไม่ไก่ กืออะไร

แนวคำถ้อย ทรัพย์เมืองไม่ไก่ ตามมาตรา 105 ให้แก่ทรัพย์อันจะแยกออกจากกันไม่ไก่ นอกจากจะเปลี่ยนภาวะแห่งทรัพย์นั้น กับหั้งทรัพย์ซึ่งความกฎหมายท่านถือว่าเมืองไม่ไก่

ทรัพย์เมืองไม่ไก่ กือ

1. ทรัพย์ที่เมืองไม่ไก่โดยสภาพ เช่น ศิกรามบ้านช่อง แยกจากกันแล้วเป็นอิฐเป็นปูน เป็นแผ่นไฟ เสื้อ กางเกง นาฬิกา ถ้าแยกจากกันแล้ว ก็จะไม่ใช่เสื้อ กางเกง นาฬิกา กล้ายเป็นส่วนต่าง ๆ ของเสื้อ กางเกง นาฬิกา ไป หรือ

2. ทรัพย์เมืองไม่ไก่โดยอานาจของกฎหมาย คือมีกฎหมายห้ามแบ่งแยกทรัพย์ เช่น หุ้นของบริษัทจำกัด ตามมาตรา 1118 ทรัพย์ส่วนควบ ตามมาตรา 107 การจ่ายออกตามมาตรา 1394, 1395 สิทธิฯ นานอง ตามมาตรา 717

7. กรณี ทรัพย์นอกกฎหมายกืออะไร

แนวคำถ้อย ทรัพย์นอกกฎหมายตามมาตรา 106 ให้แก่ทรัพย์ เช่น ที่ไม่สามารถถือเอาไว้ และทรัพย์ซึ่งไม่โอนให้กันให้โดยชอบด้วยกฎหมาย

พัฒน์ทรัพย์นักพาณิชย์เมืองอุบลเป็น ๒ ประเภท

๑. ทรัพย์ที่ไม่สามารถถือเอาไว้ เช่น ก้อนเมฆ พระอาทิตย์ พระจันทร์ สายลม แสงแดด ความคาว น้ำทะเล

๒. ทรัพย์ที่ไม่สามารถโอนกันได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หมายความว่าทรัพย์ที่มีกฎหมายห้ามนำหน้าซื้อขายโอนกัน เว้นแต่จะโอนกันได้โดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย เช่น ทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโอนกันไม่ได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งกฎหมายเดียว หรือพระราชนักุลภูมิ ตามมาตรา ๑๓๐๕ และตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสัมนาฯ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๔ กำหนดไว้ว่า ที่วัสดุและที่ดินสิ่งของโอนกรรมสิทธิ์ให้ก็แต่โดยพระราชนักุลภูมิ และห้ามมิให้บุคคลใดยกอาชญาความชั่นต่อสู้กับวัสดุในเรื่องทรัพย์สินอันเป็นที่ของวัสดุและที่ดินสิ่งของ ทั้งนี้ ที่วัสดุและที่ดินสิ่งของเป็นทรัพย์นักพาณิชย์

ฎีกาที่ ๖๗๖/๒๕๐๑ ฎีบังคับนี้ของโภคธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งของกล่องชาวบ้านใช้ออกเรือ เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน อันเป็นทรัพย์นักพาณิชย์ ผู้ใดจะหักออกเรือโอนกันไม่ได้

ฎีกาที่ ๑๗๕๘ - ๑๗๕๙/๒๕๑๖ ที่คืนของวัตถุนั้น กรรมสิทธิ์จะโอนไปให้ก็แต่การออกพระราชนักุลภูมิเท่านั้น ที่พิพากษ์ในเขตของพระมุห奥巴ห์รัชการเจ้าทรงธรรมให้ทรงอุทิศไว้แก่โนราด โดยมีวัสดุพระมุห奥巴ห์รัชการเป็นมุขแลรักษา เมี้ยจ้าและยกรับโอนคืนสำหรับที่พิพากษา ให้ครอบครองที่พิพากษาอย่างเป็นเจ้าของมาเป็นเวลาสามเดือน ให้แก่และแม้ทางวัสดุจะไก้ปัลล้อจะประกายไว้เป็นเวลาสามกว่าจะไก้ใช้สิทธิคิดเห็นว่ากล่าวเรื่องจากจำเลยกรรมสิทธิ์ในที่คืนของวัสดุก่อนที่จะสุกไปไม่

ข้อหกสอนแบบปรนัย

๑. ทรัพย์ที่คิดกับที่คืนซึ่งเป็นสั่งหาริมทรัพย์จะหัก

ก. ติดกับที่คืนอย่างไรก็ได้	ข. ติดครึ่งราชดาภารกับที่คืน
ค. ถือเจกนาของเจ้าของทรัพย์ว่าจะไม่คิด	ง. ติดอยู่คอกอีกไปแม้ว่าจะไม่ครึ่งราชดาภารกับที่คืนหรือไม่

๒. อสั่งหาริมทรัพย์ให้กับ

ก. คืนที่ดูดหมาย	ข. ถือทรัพย์ที่ยกเกลื่อนที่ได้
ก. แม่น้ำ	ง. คืนทรัพย์

3. ท่อไปนี้ไม่ใช่สังหาริมทรัพย์
 ก. สิทธิจดทะเบียนที่ดิน
 ค. หอนานาชาติ
4. สังหาริมทรัพย์
 ก. มนุษย์
 ค. หลังคาทึก
5. ท่อไปนี้ไม่ใช่สังหาริมทรัพย์
 ก. ถนน
 ค. กรรมสิทธิ์ในป่ารกกา
6. ทรัพย์ที่เกลื่อนที่ไม่ใช่ทรัพย์เป็นสังหาริมทรัพย์ด้วย
 ก. เกลื่อนที่ไปโภชนาเจตนาสกาวา
 ช. เกลื่อนที่ไม่ใช่สกาวา
 ก. เกลื่อนที่ไม่ใช่สกาวา
 ค. เกลื่อนที่ไม่ใช่สกาวา
7. ที่ดินที่ปลูกบนที่ดินท่อไปนี้ ที่ดินไม้อะไรเป็นสังหาริมทรัพย์
 ก. ทันตแพทย์
 ค. ทันตะลิ
8. สังหาริมทรัพย์ทางกับสังหาริมทรัพย์
 ก. อสังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์ แต่สังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์สิน
 ช. อสังหาริมทรัพย์ที่ดินและทรัพย์ที่ดิน
 กับที่ดินอย่างครึ่งคราดคราว แต่สังหาริมทรัพย์ที่ดินที่เกลื่อนที่ไปโภชนาเจตนาสกาวา
 ก. สังหาริมทรัพย์น้ำร้าว แต่สังหาริมทรัพย์ไม่น้ำร้าว
 ค. สังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์ แต่สังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์สิน
9. ที่ดินซึ่งข้าวค้าง ๆ เช่น ทันตแพทย์ เป็น
 ก. สังหาริมทรัพย์
 ค. ทรัพย์เย่งไก
- ช. ถนนก่อนกรีฑ
 ค. สิทธิจดทะเบียน
 ช. ถนนมะม่วง
 ค. ทางเด็กสาย
 ช. ร้านแพะกลอยในคลาด
 ค. ถนนลาดยาง
 ช. ถนนหรือไม่
 ค. เกลื่อนที่ไม่ใช่สกาวา
 ค. เกลื่อนที่ไม่ใช่สกาวา

10. หุ้นบริษัทจำกัด เป็น
- ก. สังหาริมทรัพย์และเป็นทรัพย์เบ่งแยกไม่ได้
 - ข. อสังหาริมทรัพย์และเป็นทรัพย์เบ่งแยกไม่ได้
 - ค. อสังหาริมทรัพย์และเป็นทรัพย์เบ่งแยกได้
 - ด. โภคทรัพย์และสังคมมະทรัพย์
11. ต้นไม้ขึ้นต้นต้องมีอายุ
- ก. มีอายุขึ้นกว่า 5 ปีขึ้นไป
 - ข. ไม่ต่ำกว่า 4 ปี
 - ค. ไม่เกิน 3 ปี
 - ด. อ่อนกว่า 3 ปี
12. แผ่นดิน เป็น
- ก. ที่ดิน
 - ข. ทรัพย์ที่คิดกับที่ดิน
 - ค. ทรัพย์ที่เคลื่อนที่ไปมาได้
 - ด. ทรัพย์ประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดิน
13. สิ่งที่อยู่ในนี้มิใช่สังหาริมทรัพย์
- ก. ลิขสิทธิ์
 - ข. เครื่องจักรในโรงงาน
 - ค. แพท่อระบายน้ำ
 - ด. ลักษณะ
14. ที่อยู่ในนี้มิใช่สังหาริมทรัพย์
- ก. เรือนแพ
 - ข. บ้าน
 - ค. ที่ดิน
 - ด. ผลประโยชน์ที่อยู่คิดกับที่ดิน
15. หุ้นที่เกี่ยว กับ ที่ดิน เป็น
- ก. อสังหาริมทรัพย์ที่ราษฎร์คิดเป็นสังหาริมทรัพย์
 - ข. หัวหน้อนอกอาณิชย์
 - ค. โภคทรัพย์
 - ด. ไม่มีชื่อไว้ถูก
16. สังคมทรัพย์ ไก้แก'
- ก. ทรัพย์ที่มีกฎหมายของชาวเทือกภูเขากัน
 - ข. อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นประเภทและชนิดเดียวกัน
 - ค. สังหาริมทรัพย์มีปริมาณเท่ากัน
 - ด. สังหาริมทรัพย์ที่อาจใช้ของประเภทและชนิดเดียวกันมีปริมาณเท่ากันแน่นอน
17. สิ่งที่อยู่ในนี้เป็นสังคมทรัพย์
- ก. รูปภาพของเหมวะกร
 - ข. น้ำตก
 - ค. พระอุทัยรูปปาราชาตราชรูป
 - ด. แม้แข็งซื่อ โอลด์

18. อสังกมหาทรัพย์ ได้แก่
 ก. ที่ดิน
 ค. ข้าวสาร
 ข. ด่าน
 ง. พระภักดีภูมิรักษาในวัดพระภักดี
19. โภกษทรัพย์ กือ^๔
 ก. ทรัพย์รับประทานได้
 ค. ทรัพย์ที่เมื่อใช้แล้วย่อมค่ออยู่ ๆ สำรอก^๕
 ไปตามธรรมชาติ
 ข. สังหาริมทรัพย์ซึ่งเมื่อใช้ย้อมเสียหาย
 เสื่อมสภาพไปในทันใดเท่ากับการใช้
 ง. อสังหาริมทรัพย์ที่ใช้อาถรรษอยู่^๖
20. สิ่งต่อไปนี้คือโภกษทรัพย์
 ก. นาฬิกา
 ค. ลูกวัว^๗
 ข. หนังสือ
 ง. เรือนหอ
21. สิ่งต่อไปนี้ เป็นโภกษทรัพย์และสังกมหาทรัพย์
 ก. ข้าวสาร
 ค. เก้าอี้
 ข. โต๊ะ^๘
 ง. บ้าน
22. ทรัพย์ต่อไปนี้ อะไรกือทรัพย์เบ่งไน่ได^๙
 ก. ที่ดิน
 ค. ข้าวสาร
 ข. น้ำมัน^{๑๐}
 ง. สุกร
23. ทรัพย์เบ่งไน่ได ได้แก่
 ก. สุรา
 ค. หรา^{๑๑}
 ข. หุบช่องบริเวณ^{๑๒}
 ง. พ้าเป็นพัน ๆ
24. ทรัพย์เบ่งไน่ได ได้แก่
 ก. นาฬิกา
 ค. ที่ดิน
 ข. เสื้อกางเกง^{๑๓}
 ง. เครื่องรับวิทยุ
25. ต่อไปนี้ ทรัพย์อะไรมิใช่ทรัพย์เบ่งไน่
 ก. รถจักรยาน
 ค. ลูก ก. และ ข.^{๑๔}
 ข. น้ำ^{๑๕}
 ง. ผักหูกชอ^{๑๖}

26. การยืมโภภัยทรัพย์นั้น เมื่อทรัพย์สูญหายหรือถูกห้ามขาย ผู้ยืมจะ
- ก. พ้นความรับผิดไม่ต้องใช้คืนทรัพย์เพราะ ข. ต้องรับผิดคืนทรัพย์เพราะกรรมสิทธิ์
กรรมสิทธิ์ในทรัพย์ยังอยู่กับเจ้าของอยู่ให้ยืม ในทรัพย์ตกแก่ผู้ยืมแล้วไม่ว่าผู้ยืมจะ^{ห้ามขาย}
ห้ามขายไม่ว่าด้วยประการใด ๆ
- ก. ไม่ต้องรับผิดเพราะการสูญหายไม่ได้เกิด ข. ต้องรับผิดเพราะการสูญหายเกิดจากผู้ยืม
จากผู้ยืม
27. คือไปนี่อะไรเป็นทรัพย์นอกราชอาณาจักร
- ก. ที่ธรณีสงฆ์และลูกสาวสมบัติของแผ่นดิน ข. เรือบิน
- ก. เรือเกินทะเล ข. จรวด
เอกสาร	ขอ 1. ~ ช.	ขอ 2. ~ ก.	ขอ 3. ~ น.	ขอ 4. ~ ก.	ขอ 5. ~ 4.
	ขอ 6. ~ ก.	ขอ 7. ~ 4.	ขอ 8. ~ ก.	ขอ 9. ~ ก.	ขอ 10. ~ ก.
	ขอ 11. ~ 4.	ขอ 12. ~ 4.	ขอ 13. ~ 4.	ขอ 14. ~ ก.	ขอ 15. ~ 4
	ขอ 16. ~ 4.	ขอ 17. ~ 0.	ขอ 18. ~ 4.	ขอ 19. ~ ช.	ขอ 20. ~ ก.
	ขอ 21. ~ ก.	ขอ 22. ~ 4.	ขอ 23. ~ ช.	ขอ 24. ~ ก.	ขอ 25. ~ ก.
	ขอ 26. ~ 0.	ขอ 27. ~ ก.			